

‘Als ik voor mezelf mijmertijd georganiseerd heb, ben ik heel trots’

Jacob Derwig (40)

Acteur bij Toneelgroep Amsterdam, speelt nu in ‘La grande bouffe’

Tijd van leven

Wat was uw beste tijd?

‘Ik heb het jaar dat ik werd aangenomen op de toneelschool, 1990, altijd een topjaar gevonden. Toen begon mijn leven als toneelspeler en had ik het gevoel dat ik iets bereikte wat ik heel graag wilde. Er viel veel op zijn plek en zeven jaar later – toen ik Hamlet ging spelen – had ik ook weer zo’n gevoel. Ik dacht: wacht even, ik ga nu eens volgen of er misschien een cyclus gaat ontstaan. Maar dat klopte niet.’

Hoe deelt u uw tijd in?

‘Mijn agenda wordt heel erg bepaald door mijn aanstelling bij TGA. Zij bepalen wanneer ik repeteer en speel. Alles wat er daarna nog overschiet, is daarvan afhankelijk. Ik ben iemand die er wel bij vaart dat de agenda maanden van tevoren al is ingevuld. Juist om de tijd die over is, te kunnen aanstrepen. Ik zou geen goede freelancer zijn; ik hou juist van de familie die een toneelgezelschap is, en ik hou ervan dat de tijd zinvol wordt besteed. Als een voorstelling niet zo goed lukt, dan denk ik: dat hoort erbij, de volgende keer speel ik weer iets anders. Zo’n mindere voorstelling past in het hele repertoire van een toneelgezelschap, dan heeft het toch een soort van zin gehad. Als ik zelf als freelancer steeds zou moeten kiezen welk project ik doe, zou ik er meer moeite mee hebben als iets minder goed uit de verf komt.’

Wat zou u met een zee van tijd willen doen?

‘Ik heb me wel eens voorgenoemen een jaar vrij te nemen en dan iedere dag alleen maar piano te spelen. Vroeger heb ik veel piano gespeeld, maar dat is compleet weggezak. Eerst ga je op kamers en dan heb je geen piano meer en langzaam komt het er nooit meer van. Nu heb ik weer een piano in huis. Pianospelen heeft met toneelspelen te maken, maar het is ook heel iets anders. Je kunt het helemaal zelf doen en muziek is zo veel directer dan tekst.’

Waar blijft uw tijd?

‘Ik heb vooral de laatste jaren het idee, met kinderen en werk, dat ik niet veel tijd te verlummelen heb. Misschien besteed ik juist heel veel tijd aan het indelen van tijd. Wat ik een mooie term vind – volgens mij is die van Maria Goos – is “mijmertijd”. Op een gegeven moment is er geen tijd meer om na te denken over wat er nog meer is, of kan zijn of nog gedaan kan worden. Daar heb je mijmertijd voor nodig. Tijd om jezelf even uit te zetten en na te denken over “maar misschien zou ik ook nog wel dit willen of moet ik daar eens mijn aandacht op richten.” Dus als ik voor mezelf mijmertijd georganiseerd heb, ben ik heel trots.’ ■

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis